

§ 145.

Den, som udenfor Reglerne om Krigsbytte bemægtiger sig Ting, der tilhører de af ham fagne Krigsfanger, eller som underslæaer noget saadant af ham gjort Bytte, som tilfalder Staten eller bør komme til Delling, skal ansees med Fængsel, Degradation eller Embeds Fortabelse.

§ 146.

Berøves Saarede, der ere ude af Stand til at forsvare sig, paa Balpladsen, i Sygehuse eller under deres Hensførelse dertil Noget, som de have paa eller hos sig, hvortil dog ikke hører fjendtlige Krigeres Afvæbning, skal dette betragtes som en særdeles skjæpende Omstændighed ved Bestemmelsen af den Straf, der er forskyldt efter Gjæringens Bestaaffenhed. Udøves Grusomheder imod den Saarede i det Diemed at udplyndre ham, kan bemeldte Straf forøges med et Tillæg af indtil det Halve af Straffens højeste Grad.

§ 147.

Den, som i fjendtligt Land uden udtrykkelig Tilladelse af vedkommende Befalingsmand eller endog mod givet Forbud sætter sig med aabenbar Magt eller ved Trusel om Magt i Besiddelse af og tilegner sig vorligt Gods, som tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indvaanere, skal, naar Handlingen ikke gaaer ind under Bestemmelserne i §§ 145, 146, 150 eller 151, ansees for Plyndring med Fængsel eller større Straf indtil Strafarbejde i 6 Aar. Sker Plyndringen af Flere i Forening, kan Straffen for Hovedmændene stige til Strafarbejde i 10 Aar.

§ 148.

Den, som under Plyndring dræber Nogen eller tilføjer en saadan Legemskaade, der efter de borgerlige Love paa Grund af sin Størrelse medfører Strafarbejde, skal straffes efter de borgerlige Love om Drab eller Røveri.

§ 149.

Naar Nogen i fjendtligt Land stjæler eller rauer Gods, der tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indvaanere, skal Krigsretten være bemyndiget til at nedsætte de i de borgerlige Love for slige Forbrydelser indeholdte Straffe, og maa Straffen ingenfinde overstige Strafarbejde i 4 Aar. Skal Nogen dømmes efter denne §, eller bliver Nogen, som er dømt efter samme, senere tiltalt for Tyveri eller Ran, komme Reglerne om gjentaget Tyveri ikke til Anvendelse.

§ 150.

Den, som i fjendtligt Land, uden at Handlingen retfærdiggjøres ved en virkelig Nød, paa en aabenbar Maade egenmægtig tilvender sig fra Landets Indvaanere Fødemidler til Brug for sig selv eller den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller for de til samme hørende Heste, eller andre Livsfornödenheder til Afhjælpning af Savn paa saadanne, skal, naar derved ingen personlig Vold er udøvet, ansees med Fængsel, Degradation eller Embeds Fortabelse.

Udøves derved Vold imod nogen Person, kan Straffen skjæpes indenfor Grændserne af Straffen for Plyndring.